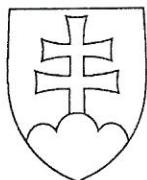

Rada pre vysielanie a retransmisiu Dobrovičova 8, 800 08 Bratislava 1	
24.01.2012	
Podateľské číslo:	310
Prílohy/latky:	Výbernejs:

Rozhodnutie nadobudlo právoplatnosť
dňa 27.01.2012

a vykonateľnosť dňa 07.02.2012

Najvyšší súd Slovenskej republiky
dňa 08.02.2012

ROZSUDOK

V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Jany Zemkovej PhD. a členov senátu JUDr. Gabriely Gerdovej a JUDr. Ivana Rumanu v právnej veci navrhovateľky: **MAC TV s.r.o.**, so sídlom Brečtanová 1, Bratislava, IČO: 00 618 322, zastúpenej: *Advokátska kancelária Bugala – Ďurček, s.r.o.*, so sídlom Drotárska cesta 102, Bratislava, proti odporkyni: **Rada pre vysielanie a retransmisiu**, so sídlom Dobrovičova 8, Bratislava, o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia odporkyne č. RP/63/2011 zo dňa 21. júna 2011, jednomyselne

r o z h o d o l :

Najvyšší súd Slovenskej republiky rozhodnutie odporkyne č. RP/63/2011 zo dňa 21. júna 2011 **p o t v r d z u j e**.

Navrhovateľke náhradu trov konania **n e p r i z n á v a**.

Navrhovateľka **je povinná zaplatiť** na účet Najvyššieho súdu Slovenskej republiky 66 € do 10 dní odo dňa právoplatnosti rozsudku.

O d ô v o d n e n i e

I.

Odporkyňa rozhodnutím č. RP/63/2011 zo dňa 21.06.2011 ako orgán príslušný podľa § 4 ods. 1 až 3 a § 5 ods. 1 písm. g/ zákona č. 308/2000 Z.z. o vysielaní a retransmisii a o zmene zákona č. 195/2000 Z.z. o telekomunikáciách v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon č. 308/2000 Z.z.“), postupom podľa § 71 zákona č. 308/2000 Z.z. rozhodla,

že navrhovateľka porušila povinnosť ustanovenú v § 33 ods. 4 písm. a/ zákona č. 308/2000 Z.z. tým, že dňa 22.01.2011 o cca 17:44 hod. odvysielala v rámci televíznej programovej služby JOJ reklamný šot na liek Paralen Hot Drink, pri ktorom nezabezpečila, aby reklama na liek obsahovala jednoznačnú a zrozumiteľnú výzvu na pozorné prečítanie poučenia o správnom použití lieku obsiahnutého v písomnej informácii pre používateľov lieku pribalenej k lieku, za čo jej uložila podľa § 64 ods. 1 písm. d/ zákona č. 308/2000 Z.z. sankciu – pokutu, určenú podľa § 67 ods. 5 písm. a/ zákona č. 308/2000 Z.z. vo výške 3 320 €.

V odôvodnení rozhodnutia uviedla, že predmetná výzva bola zrealizovaná iba vizuálne, textom na spodnom okraji obrazovky, ktorý sa počas vysielania predmetného šotu objavil dvakrát (o cca 17:45:08 – 17:45:09 a o cca 17:45:11 – 17:45:13). Text predmetnej výzvy bol bielej farby zobrazený na žltozelenom pozadí, menšej veľkosti (najmä v porovnaní s názvom lieku na škatuľke, so sloganom nad škatuľkou a s textom informujúcim o obsahu škatuľky). Informácia o vlastnostiach lieku Paralen Hot Drink obsahujúca aj výzvu na pozorné prečítanie poučenia o správnom použití lieku v zmysle § 33 ods. 4 písm. a/ zákona č. 308/2000 Z.z. bola zobrazená na dvoch riadkoch po cca 2 a 3 sekundy. *Odporkyňa dospela k záveru, že vzhľadom na krátkosť času, po ktorý bol text zobrazený a na skutočnosť, že text výzvy bol zobrazený menším písmom, nebolo ani priemerne divákovi umožnené prečítať celé znenie textu výzvy.* Odporkyňa na základe uvedeného konštatovala, že predmetná výzva nebola jednoznačná a zrozumiteľná.

II.

Proti tomuto rozhodnutiu podala navrhovateľka v súlade s § 2501 a nasl. Občianskeho súdneho poriadku (ďalej len „O.s.p.“) v zákonnej lehote opravný prostriedok, domáhajúc sa zrušenia rozhodnutia odporkyne č. RP/63/2011 zo dňa 21.06.2011 a vrátenia veci na ďalšie konanie namietajúc, že napadnuté rozhodnutie je nepreskúmateľné pre nezrozumiteľnosť alebo pre nedostatok dôvodov a že vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Navrhovateľka považuje odvysielanú informáciu za zrozumiteľnú a jednoznačnú, plniacu účel sledovaný zákonom. Výklad zákonného ustanovenia vykonaný pri jeho aplikácii odporkyňou považuje za účelový. Klíčové pojmy ustanovenia § 33 ods. 4 písm. a/ zákona č. 308/2000 Z.z. sú jednoznačnosť a zrozumiteľnosť. Tieto dva pojmy je možno logickým výkladom interpretovať ako pojmy viažuce sa na obsah informácie, ktorej odvysielanie vyžaduje zákon. Považuje v rozpore s článkom 2 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky a § 3 ods. 1 zákona č. 71/1967 Zb. o správnom konaní (správny poriadok) v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon č. 71/1967 Zb.“), ak dochádza pri činnosti správneho orgánu k extenzívнемu výkladu ustanovení zákona, bez opory v zákonných alebo podzákonných normách. Napadnuté rozhodnutie obsahuje extenzívny výklad vyššie uvedených dvoch klíčových pojmov, ktorým odporkyňa rozširuje význam pojmov viažúcich sa k obsahu informácie a tiež na jej formu, ktorá zákonom nie je daná. *V prípade, ak by zákonodarca mal v úmysle určiť formálne náležitosti trvania zobrazenia informácie, prípadne inak*

kvantifikovať časový a formálny rozmer vysielanej informácie, bol by tak učinil ako je zrejmé zo znenia zákonných ustanovení zákona č. 308/2000 Z.z. (napr. § 35 zákona č. 308/2000 Z.z.).

Navrhovateľka upozornila na skutočnosť, že v uvedenom výklade odporkyne absentuje akákoľvek systematika a určenie hraníc, v ktorých by sa mal trestaný vysielateľ v budúcnosti pohybovať, aby sa nedostal do rozporu so zákonom (skôr však do rozporu s výkladom odporkyne). Odporkyňa opomenula skutočnosť, že k čítaniu akéhokoľvek textu uvedeného na televíznej obrazovke dochádza vo väčšine prípadov tzv. „po tichu“, čo predstavuje rýchlejší spôsob čítania ako čítanie „nahlas“. Týmito skutočnosťami sa odporkyňa vo svojom rozhodnutí vôbec nezaoberala. Nezaoberala sa tiež skutočnosťou, že informácia je súčasťou dlhšieho textu a logicky trvanie zobrazenia je možné posudzovať len v prípade zákonom vyžadovanej informácie a nie celého textu. Rovnako tvrdenia o veľkosti písma zostávajú v rovine neodôvodnených tvrdení, ktoré nemožno považovať za kvalifikovaný výklad.

Ďalej poukázala na skutočnosť, že výrok rozhodnutia neobsahuje skutkovú vetu, ktorá by určila v čom presne došlo k údajnému porušeniu zákona zo strany vysielateľa, čo predstavuje primárny dôvod pre neurčitosť, nezrozumiteľnosť a nepreskúmateľnosť rozhodnutia.

III.

Odporkyňa v písomnom vyjadrení k podanému opravnému prostriedku uviedla, že jednou z jej právomoci a kompetencii, ako orgánu dohľadu nad dodržiavaním zákona č. 308/2000 Z.z., je aj aplikácia a výklad zákonných ustanovení ukladajúcich vysielateľom povinnosť. V prejednávanej veci postupovala pri aplikácii ustanovenia § 33 ods. 4 písm. a/ zákona č. 308/2000 Z.z. na skutkový stav v intenciach právnych záverov vyslovených v rozsudkoch Najvyššieho súdu Slovenskej republiky v skutkovo obdobných prípadoch vo veci porušenia § 33 ods. 5 zákona č. 308/2000 Z.z. (v súčasnosti § 33 ods. 4 písm. a/ zákona č. 308/2000 Z.z.). Ide o rozsudky sp. zn. 3 Sž/11/2008, sp. zn. 3 Sž/52/2009 a sp. zn. 2 Sž/3/2009.

Z rozsudkov Najvyššieho súdu Slovenskej republiky explicitne vyplýva, že jednoznačnosť a zrozumiteľnosť výzvy sa nevzťahuje len na jej obsahovú stránku, ale aj na spôsob, akým je text obsahujúci predmetnú výzvu zobrazený. Pre posúdenie zrozumiteľnosti výzvy bral Najvyšší súd Slovenskej republiky do úvahy celkové grafické spracovanie zobrazenia výzvy, t.j. pozadie, na ktorom je text obsahujúci výzvu umiestnený, samotnú veľkosť, farbu a tvar písma, zásadnou pre posúdenie zrozumiteľnosti je aj otázka času zobrazenia textu obsahujúceho výzvu v zmysle § 33 ods. 4 písm. a/ zákona č. 308/2000 Z.z. Pri televíznom vysielaní dochádza k vysielaniu obrazovo-zvukových komunikátov a pozornosť diváka je zameraná nielen na zvukovú stránku, ale často krát prevažuje vnímanie vizuálnej stránky vysielaného obsahu. V takom prípade je práve spôsob spracovania výzvy, resp. jej forma dôležitá, pretože pozornosť diváka môže byť odpútavaná rôznymi aspektmi,

najmä vizuálnym dianím na obrazovke. Vzhľadom na individuálne spracovanie reklamných šotov je značne problematické stanoviť konkrétnie hranice ako žiada navrhovateľka. Odporkyňa zastáva názor, že z jej výkladu a výkladu Najvyššieho súdu Slovenskej republiky dostatočne zretel'ne vyplýva, akým spôsobom je potrebné predmetnú výzvu spracovať, najmä ak vysielač zvolí jej vizuálnu podobu, aby zodpovedala zákonným požiadavkám.

Priamo zo znenia § 47 ods. 2 a 3 zákona č. 71/1967 Zb. vyplýva, že výrok rozhodnutia má byť stručný, jasný a zrozumiteľný. Vo výroku napadnutého rozhodnutia sú uvedené všetky zákonom požadované skutočnosti tak, že postihovaný skutok nemôže byť zameniteľný s iným. Vo výrokovej časti rozhodnutia je uvedený, resp. vymedzený:

- a) čas spáchania správneho deliktu – 22.01.2011 o cca 17:44 hod.,
- b) spôsob spáchania správneho deliktu – odvysielanie reklamného šotu na liek Paralen Hot Drink obsahujúci výzvu v zmysle § 33 ods. 4 písm. a/ zákona č. 308/2000 Z.z., ktorá po kvalitatívnej stránke nespĺňala náležitosti požadované zákonom,
- c) správny delikt – nezabezpečenie, aby predmetná výzva bola jednoznačná a zrozumiteľná.

Odporkyni nie je zrejmé, ako je možné vo výroku, ktorý má byť jasný a zrozumiteľný, opísat' skutok presnejšie, ako tomu je v napadnutom rozhodnutí. Podľa odporkyne je výrok napadnutého rozhodnutia formulovaný správne a je v plnom rozsahu v súlade s požiadavkami, ktoré na výrokovú časť rozhodnutia kladie nielen pozitívne právo, ale aj teória práva. Odôvodnenie rozhodnutia následne podrobne, uvedením téz a aplikáciou právnych noriem, ktoré odporca použil rozvádzza, v čom spočívala nejednoznačnosť a nezrozumiteľnosť výzvy. Uvedenie týchto téz vo výroku by spôsobovalo jeho neprehľadnosť, výrok by bol rozsiahly a následné odôvodnenie rozhodnutia by neplnilo svoj zákonom stanovený účel.

Odporkyňa má za to, že v dostatočnej miere zistila skutkový stav veci, na ktorý správne aplikovala relevantné ustanovenia zákona. Napadnuté rozhodnutie má všetky náležitosti ustanovené v § 47 zákona č. 71/1967 Zb., nevykazuje formálne ani logické nedostatky, je riadne odôvodnené a vychádza zo skutkového stavu zisteného v zmysle ustanovení zákona č. 71/1967 Zb., navrhovateľka nebola na svojich právach ukrátená rozhodnutím ani postupom správneho orgánu a že napadnuté rozhodnutie a postup je v súlade so zákonom. Preto navrhla, aby Najvyšší súd Slovenskej republiky v súlade s § 250q ods. 2 O.s.p. rozhodnutie odporkyne č. RP/63/2011 zo dňa 21.06.2010 potvrdil.

IV.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd vecne príslušný podľa § 246 ods. 2 písm. a/ O.s.p. v spojení s § 64 ods. 6 zákona č. 308/2000 Z.z. preskúmal napadnuté rozhodnutie odporkyne v rozsahu a z dôvodov uvedených v opravnom prostriedku a po oboznámení sa s administratívnym spisom odporkyne, ako aj s obsahom obrazovo-zvukového záznamu posudzovanej reklamy, s písomnými podaniami účastníkov konania a po vypočutí ich

zástupcov na pojednávaní súdu dňa 17. januára 2012 dospel k záveru, že opravný prostriedok navrhovateľky nie je dôvodný.

Z obsahu administratívneho spisu, ako aj z obsahu obrazovo-zvukového záznamu reklamného spotu najvyšší súd zistil, že navrhovateľka odvysielala dňa 22.01.2011 v čase od 17:44:44 do 17:45:14 hod. reklamný spot na liek Paralen Hot Drink, na záver ktorého bola odvysielaná textová informácia: „*Paralen Hot Drink je liek na vnútorné použitie. Čítajte pozorne písomnú informáciu pre používateľa. O použití lieku sa poradte s lekárom alebo lekárnikom.*“ Uvedená textová informácia bola odvysielaná v spodnej časti obrazu malým písmom bielej farby na zelenom pozadí. Celková dĺžka zobrazenia textu bola cca 5 sekúnd, pričom uvedené zobrazenie bolo rozdelené do dvoch časových intervalov počas reklamného spotu v čase od 17:45:08 do 17:45:09 hod. a od 17:45:11 do 17:45:13 hod.

Podľa § 33 ods. 4 písm. a/ zákona č. 308/2000 Z.z. vysielaná reklama na lieky okrem liekov podľa odseku 3 a § 31a ods. 10 musí byť rozoznatelná, nezaujatá, pravdivá a overiteľná a musí zodpovedať požiadavke ochrany jednotlivca pred poškodením. ***Reklama musí obsahovať jednoznačnú a zrozumiteľnú výzvu na pozorné prečítanie poučenia o správnom použití lieku obsiahnutého v písomnej informácii pre používateľov liekov pribalenej k lieku.***

Podľa § 64 ods. 1 písm. d/ zákona č. 308/2000 Z.z. za porušenie povinnosti uloženej týmto zákonom alebo osobitnými predpismi rada ukladá tieto sankcie - pokutu.

Podľa § 64 ods. 2 zákona č. 308/2000 Z.z. sankciu podľa odseku 1 písm. d/ rada uloží, ak vysielateľ, prevádzkovateľ retransmisie, poskytovateľ audiovizuálnej mediálnej služby na požiadanie alebo právnická osoba alebo fyzická osoba podľa § 2 ods. 3 a 4 aj napriek písomnému upozorneniu rady *opakovane porušila povinnosť*. Rada uloží pokutu bez predchádzajúceho upozornenia, ak bola porušená povinnosť uložená v § 19. Rada môže uložiť pokutu aj bez predchádzajúceho upozornenia, ak bola porušená povinnosť uložená v § 16 ods. 2 písm. a/ a c/, ods. 3 písm. k/, § 20 ods. 1 a 3, § 30, ako aj v prípade vysielania bez oprávnenia [§ 2 ods. 1 písm. b/] alebo prevádzkovania retransmisie bez oprávnenia [§ 2 ods. 1 písm. e/].

Podľa § 64 ods. 3 zákona č. 308/2000 Z.z. pokutu rada určí podľa závažnosti veci, spôsobu, trvania a následkov porušenia povinnosti, miery zavinenia a s prihliadnutím na rozsah a dosah vysielania, poskytovania audiovizuálnych mediálnych služieb na požiadanie a retransmisie, získané bezdôvodné obohatenie a sankciu, ktorú už prípadne uložil samoregulačný orgán pre oblasť upravenú týmto zákonom v rámci vlastného samoregulačného systému.

Podľa § 67 ods. 5 písm. a/ zákona č. 308/2000 Z.z. rada uloží pokutu vysielateľovi televíznej programovej služby okrem vysielateľa prostredníctvom internetu od 3 319 eur do 165 969 eur a vysielateľovi rozhlasovej programovej služby od 497 eur do 49 790 eur,

ak porušil podmienky na vysielanie mediálnej komerčnej komunikácie vrátane reklamy a telenákupu.

Podľa § 71 ods. 1 zákona č. 308/2000 Z.z. na konanie podľa tohto zákona sa vzťahuje všeobecný predpis o správnom konaní okrem ustanovení § 23 v časti nesprístupnenia zápisníc o hlasovaní a § 49, 53, 54, 56 až 68 zákona o správnom konaní.

Podľa § 46 zákona č. 71/1967 Zb. rozhodnutie musí byť v súlade so zákonmi a ostatnými právnymi predpismi, musí ho vydať orgán na to príslušný, musí vychádzať zo spoľahlivo zisteného stavu veci a musí obsahovať predpísané náležitosti.

Podľa § 47 ods. 1 zákona č. 71/1967 Zb. rozhodnutie musí obsahovať výrok, odôvodnenie a poučenie o odvolaní (rozklade). Odôvodnenie nie je potrebné, ak sa všetkým účastníkom konania vyhovuje v plnom rozsahu.

Podľa § 47 ods. 2 zákona č. 71/1967 Zb. výrok obsahuje rozhodnutie vo veci s uvedením ustanovenia právneho predpisu, podľa ktorého sa rozhodlo, prípadne aj rozhodnutie o povinnosti nahradíť trovy konania. Pokiaľ sa v rozhodnutí ukladá účastníkovi konania povinnosť na plnenie, správny orgán určí pre ňu lehotu; lehota nesmie byť kratšia, než ustanovuje osobitný právny predpis.

Senát Najvyššieho súdu Slovenskej republiky po oboznámení sa s obsahom obrazového záznamu predmetného reklamného spotu zistil, že predmetný reklamný spot obsahoval písomnú výzvu na pozorné prečítanie informácie pre používateľa, ako aj odporúčanie poradiť sa o použití lieku s lekárom alebo lekárnikom. Po pozornom prezreji obrazovo-zvukového záznamu dospel senát k záveru, že dospelý človek s priemernými schopnosťami čítania, neboli spôsobilý prečítať uvedené poučenie v celom rozsahu tak, ako bolo v predmetnom spote zobrazené a odvysielané a teda možno konštatovať, že posudzovaný reklamný spot na lieky nesplnil podmienky stanovené zákonom č. 308/2000 Z.z. na vysielanie reklamy na lieky, keďže neobsahoval jednoznačnú a zrozumiteľnú výzvu tak, ako to stanovuje § 33 ods.4 písm. a/ citovaného zákona. Naviac výzva na pozorné prečítanie poučenia o správnom použití lieku bola odvysielaná s prerusením - prvá časť bola odvysielaná v trvaní dvoch sekúnd, v čase od 17:45:08 – 17:45:09 a druhá časť v trvaní troch sekúnd od 17:45:11-17:45:13, čo podľa názoru súdu priemerného diváka prerušilo v čítaní výzvy a zároveň spôsobilo, že divák pri druhom odvysielaní výzvy musel začať s jej novým, opakoványm čítaním a naviac za časový úsek troch sekúnd divák s priemernou schopnosťou čítania, nie je spôsobilý podľa názoru senátu vytvoreného na podklade oboznámenia sa s obrazovo-zvukovým záznamom predmetnej reklamy, výzvu prečítať a to ani tzv. tichým čítaním.

Vizuálna výzva zobrazená v reklamnom spote nespĺňala kritéria jednoznačnosti a zrozumiteľnosti výzvy na pozorné prečítanie poučenia o správnom použití lieku obsiahnutého v písomnej informácii pre používateľov liekov pribalenej k lieku. Túto povinnosť považuje senát za nesplnenú, keďže vzhľadom na dĺžku textu, ako aj na formu

zobrazenia výzvy, uvedenú výzvu nemožno považovať za jednoznačnú a zrozumiteľnú, pretože za takýto časový okamih – úsek, nebolo možné prečítať celý text informácie určenej pre diváka, plne ho vnímať a porozumieť mu. Pokiaľ by uvedená výzva bola jednoznačná a zrozumiteľná, musela by byť zrealizovaná v čitateľnejšej forme a samotný text by musel byť na obrazovke zobrazený dlhšie než tomu je v predmetnom reklamnom spote. Reklama v tomto prípade musí obsahovať výzvu, ktorá musí byť formulovaná jasne, stručne a pritom prezentovaná určite, aby splňala požiadavky ustanovenia § 33 ods. 4 písm. a/ zákona č. 308/2000 Z.z., zároveň tak, aby divák mohol bez pochybností poznať cieľ výzvy. Uvedené kritériá jednoznačnosti a zrozumiteľnosti a teda aj presnosti výzvy posudzovaný reklamný spot nenaplnil.

Námietku navrhovateľky, že výrok napadnutého rozhodnutia neobsahuje skutkovú vetu, ktorá by určila, v čom presne došlo k porušeniu zákona zo strany vysielateľa, najvyšší súd nepovažoval za dôvodnú. Podľa názoru senátu z výroku napadnutého rozhodnutia je zrejmé, akú zákonnú povinnosť navrhovateľka porušila a kedy a akým konaním navrhovateľky bola porušená. Takto formulovaný výrok obsahuje dostatočne konkretizovaný skutok na to, aby nemohol byť zamenený s iným skutkom /čo je splnené aj presným časovým vymedzením začiatku odvysielania posudzovanej reklamy/ a preto výrok rozhodnutia splňať požiadavku určitosti a zrozumiteľnosti.

Navrhovateľ na pojednávaní dňa 17.01.2012 predložil súdu krátkou cestou rozsudok Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. značka 6Sž/19,23,27/2011 zo dňa 14.12.2011 a poukázal na jeho závery v časti týkajúcej sa opisu skutku vo výrokoch napadnutých rozhodnutí odporyne.

Podľa § 2501 ods. 2 O.s.p. pokiaľ v tejto hlate nie je ustanovené inak, použije sa primerane ustanovenie druhej hlavy s výnimkou § 250a O.s.p.

Z dispozičnej zásady, ktorou sa súd v správnom súdnictve riadi, vyplýva navrhovateľovi (§ 249 ods. 2 O.s.p. v spojení s § 250l O.s.p.), zákonná povinnosť uviesť v opravnom prostriedku, okrem všeobecných náležitostí podania (§ 42 ods. 3 a § 79 ods. 1 O.s.p.), aj rozsah, v ktorom je rozhodnutie napadnuté. Nestačí len všeobecné tvrdenie, že zákon bol porušený. Absencia tvrdenia navrhovateľa, že vydaním napadnutého rozhodnutia bol porušený zákon, je nedostatkom, ktorý bráni vecnému vybaveniu opravného prostriedku.

Súd nevyhľadáva za účastníka konkrétnie dôvody nezákonnosti rozhodnutia správneho orgánu, ktoré podľa § 249 ods. 2 O.s.p. majú tvoriť obsah opravného prostriedku a určovať rozsah preskúmavania zákonnosti súdom (bližšie pozri R 58/2001).

Z koncentračnej zásady obsiahnutej v O.s.p., v ustanovení § 250h ods. 1 za bodkočiarkou, vyplýva, že rozsah napadnutia administratívneho rozhodnutia je možné rozšíriť len v lehote podľa § 250b O.s.p.

Senát sa oboznámil s obsahom rozsudku sp. značka 6Sž/19,23,27/2011 zo dňa 14.12.2011, ale aj s rozhodnutiami Najvyššieho súdu Slovenskej republiky, na ktoré poukázala odporkyňa v napadnutom rozhodnutí, sp. značka 3Sž/11/2008, 3Sž/52/2009 a 2Sž/3/2009, ale nezistil zákonný dôvod na zrušenie rozhodnutia odporkyne z navrhovateľom namietaného dôvodu, že výrok rozhodnutia neobsahuje skutkovú vetu. Ako je už uvedené vyššie, výrok napadnutého rozhodnutia odporkyne obsahuje akú zákonnú povinnosť navrhovateľka porušila a kedy a akým konaním navrhovateľky bola povinnosť porušená, t.j. opis skutku aj s presným časovým vymedzením kedy sa posudzovaný skutok stal. Podľa senátu, výrok rozhodnutia obsahuje všetky zákonné náležitosti podľa § 47 ods.2 zákona č.71/1967 Zb. o správnom konaní, vrátane skutkovej vety a preto sa s argumentáciou navrhovateľky nestotožnil.

S poukazom na uvedené dospel senát najvyššieho súdu k záveru, že napadnuté rozhodnutie odporkyne č. RP/63/2011 zo dňa 21.06.2011 je potrebné potvrdiť podľa § 250q ods. 2 O.s.p.

Najvyšší súd Slovenskej republiky rozhadol pomerom hlasov členov senátu 3:0 (§ 3 ods. 9 zákona č. 757/2004 Z.z. o súdoch a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov).

O trovách konania rozhadol najvyšší súd podľa § 250k ods. 1 O.s.p. v spojení s § 250l ods. 2 O.s.p. tak, že navrhovateľke nepriznal právo na náhradu trov konania, pretože v konaní nemala úspech.

O povinnosti navrhovateľky zaplatiť súdny poplatok za podaný opravný prostriedok vo výške 66 € rozhadol súd podľa § 2 ods. 4 veta druhá zákona č. 71/1992 Zb. o súdnych poplatkoch a poplatku za výpis z registra trestov v znení neskorších predpisov, z dielne ktorého vyplýva, že *poplatníkom je tiež ten, kto podal opravný prostriedok proti rozhodnutiu správneho orgánu a v konaní neboli úspešný*. Výška poplatku bola určená podľa položky č. 10 písm. c/ Sadzobníka súdnych poplatkov, ktorý tvorí prílohu zákona č. 71/1992 Zb.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozsudku opravný prostriedok **nie je** prípustný.

V Bratislave dňa 17. januára 2012

JUDr. Jana ZEMKOVÁ PhD.
predsedníčka senátu

Za správnosť vyhotovenia:
Emilia Čičková